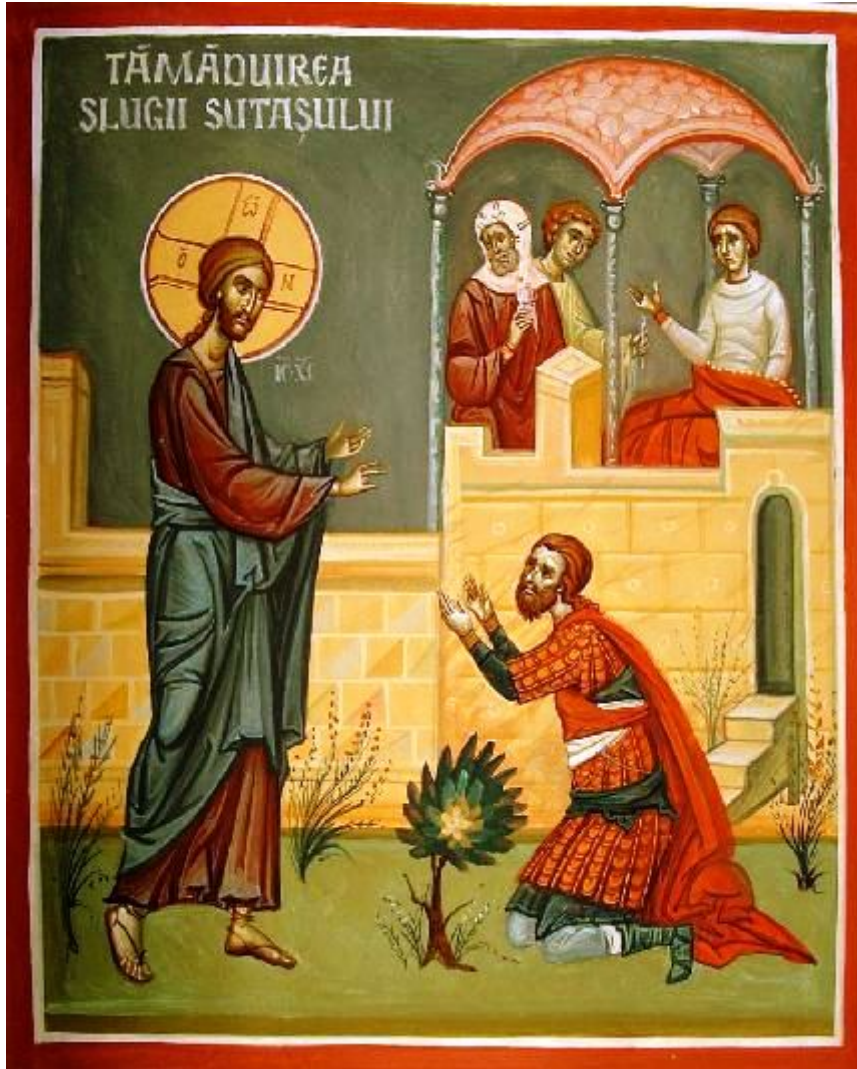

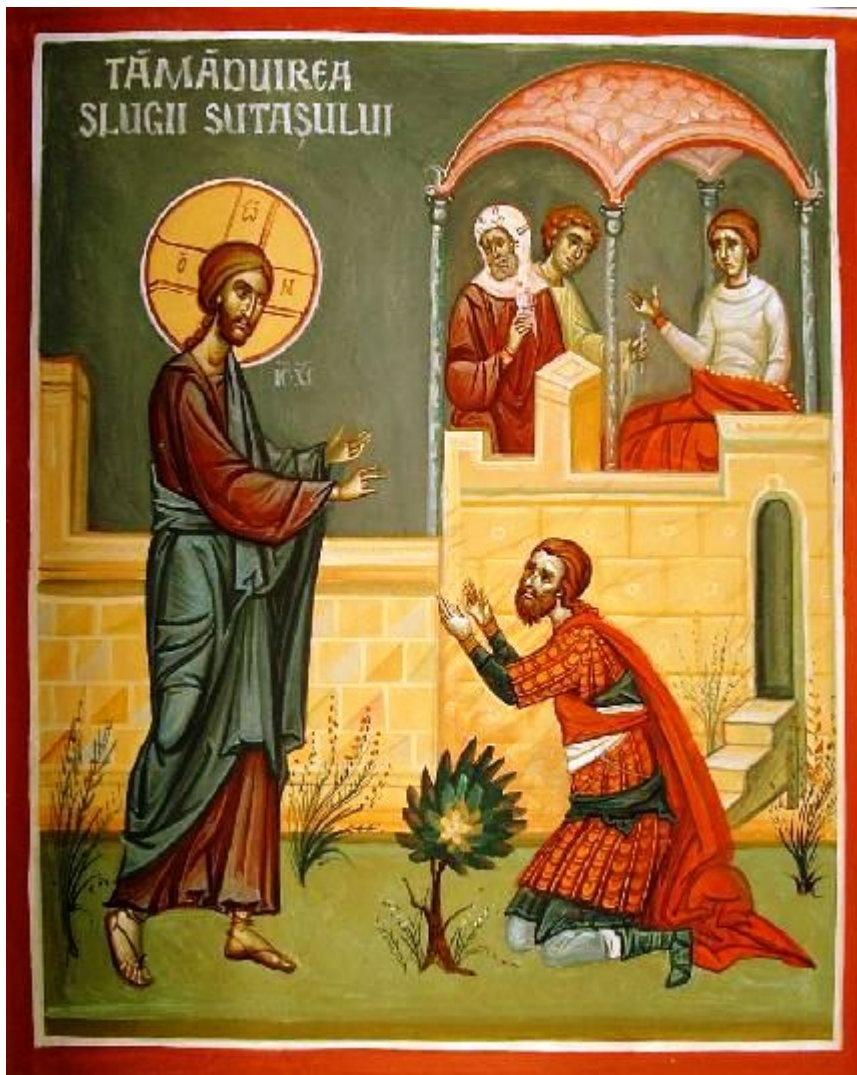
Ἡ δύναμη τῆς πίστεως (Ἰωὴλ Φραγκᾶκος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι»

Μιὰ συγκινητικὴ ἱστορία μᾶς περιγράφει τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα. Ἕνας Ρωμαῖος ἀξιωματικὸς ἦλθε νὰ παρακαλέσει τὸν Κύριο νὰ θεραπεύσει τὸ δοῦλο του, «ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος» (Ματθ. 8,6). Εἶναι ἀξιόλογος καὶ θαυμαστὸς ὁ διάλογος ποὺ διαμείφθηκε μεταξύ τοῦ ἑκατοντάρχου καὶ τοῦ Ἰησοῦ. Ἄς δοῦμε πιὸ ἀναλυτικὰ τα στοιχεῖα αὐτοῦ τοῦ θαύματος.

Τὸ πρόσωπο τοῦ ἑκατοντάρχου

Ὁ ἑκατόνταρχος προκειμένου νὰ πλησιάσει τὸ Χριστὸ κατ' ἀρχὴν ἔστειλε ἄλλους· «ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων» (Λουκ. 7,3). Μετὰ ἀφοῦ ἄνοιξε κάπως τὸ δρόμο γιὰ νὰ πλησιάσει τὸν Ἰησοῦ, πῆγε καὶ ὁ ἴδιος προσωπικὰ νὰ Τὸν συναντήσῃ (Ματθ. 8,5). Αὐτὸ δείχνει πὼς εἶχε πάρει στὰ σοβαρὰ τὴν ὑπόθεση τῆς θεραπείας τοῦ δούλου του. Ἄξιζοι νὰ σημειωθεῖ πὼς δὲν ἐνδιαφερόταν γιὰ κάποιο συγγενή του, ἀλλὰ γιὰ τὸ δοῦλο του. Εἶναι δὲ γνωστὸ πόση μηδαμινὴ ἀξία εἶχαν οἱ δοῦλοι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ὁ Ρωμαῖος ἀξιωματικὸς εἶχε βαθιὰ πίστη στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴν τὴν πίστη ἤθελε νὰ ἀποκαλύψῃ ὁ Θεάνθρωπος. Χωρὶς νὰ τοῦ τὸ ζητήσῃ ὁ ἑκατόνταρχος, ὁ Χριστὸς ζήτησε νὰ πάει στὸ σπίτι του. Ὁ Ζιγαβηνὸς σημειώνει πὼς ὁ Κύριος «ἠθέλησε τὴν πολλὴν αὐτοῦ πίστιν ἐκκαλυφθῆναι καὶ τοῖς ἀκολουθοῦσι», δηλ. ἤθελε τὴν πολλή του πίστη νὰ τὴν ἀποκαλύψῃ καὶ στοὺς μαθητὲς ποὺ Τὸν ἀκολουθοῦσαν. Δὲ θαύμασε μόνο τὴν πίστη του ὁ Κύριος, ἀλλὰ τὴν πρόβαλλε γιὰ νὰ τὸν μιμηθοῦν κι ἄλλοι. Ἦθελε ἀκόμη ὁ Κύριος νὰ ταπεινώσῃ καὶ τοὺς Ἰουδαίους ποὺ ἀλαζονευόντουσαν πὼς κατάγονται ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, ἐνῶ παράλληλα ἤθελε νὰ δώσει θάρρος στοὺς ἐθνικοὺς γιὰ νὰ

Τὸν πλησιάσουν καὶ νὰ σωθοῦν. Ἐπίσης ἡ παρατήρηση τοῦ ἀξιωματικοῦ πὼς μπορεῖ νὰ κάνει τὸ δοῦλο του καλὰ χωρὶς νὰ πάει στὴν οἰκία του δείχνει τὴν μεγάλη του ἐμπιστοσύνη στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου, καὶ ὅπως λέγει ἕνας ἀρχαῖος συγγραφεὺς, «καὶ ζωῆς καὶ θανάτου εἶχεν ὁ ἑκατόνταρχος τὸν Ἰησοῦν ἐξουσιαστήν».

Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Χριστοῦ

Παντοῦ ὁ Κύριος ἀκολουθοῦσε τὴν προαίρεση τῶν αἰτουμένων ἀπ' Ἐκεῖνον κάτι. Μέσα στὰ κείμενα τῶν Εὐαγγελίων δὲν Τὸν βλέπουμε νὰ πίκρανε ποτὲ ἄνθρωπο. Ὅποιος πλησίαζε τὸν Ἰησοῦ, πάντοτε ἔφευγε ὠφελημένος. Ἀρκετὲς φορὲς πραγματοποιοῦσε καὶ τὶς ἀπλὲς ἐπιθυμίες τῶν ἀνθρώπων ποὺ πήγαιναν κοντά Του, γιὰ νὰ ὠφεληθοῦν. Π.χ. ἤθελε ἡ αἰμορροοῦσα γυναίκα νὰ πιάσει τὸ ροῦχο Του καὶ νὰ γίνει καλά. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τῆς ἔδωσε τὴ θεραπεία της. Στὴν περίπτωση τοῦ ἑκατοντάρχου ὅμως ξεπέρασε κάθε ὄριο φιλανθρωπίας. Ὅχι μόνον ἤθελε νὰ τὸν θεραπεύσει, ἀλλὰ προθυμοποιήθηκε νὰ πάει καὶ καὶ στὸ σπίτι του, γιὰ νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ τὸν ἄρρωστο δοῦλο. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκανε γιὰ νὰ φανεῖ ἡ πίστη κι ἡ ἀρετὴ τῶν ἀνθρώπων ποὺ Τοῦ ζητοῦσαν κάτι. Ἐδῶ γιὰ νὰ λάμψει ἡ πίστη τοῦ ἑκατοντάρχου. Ὁ Χριστὸς εἶναι εὐμήχανος καὶ ἔχει ποκίλα φάρμακα γιὰ τὴ σωτηρία μας. Πράγματι μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶδε νὰ ὑπάρχει ὁ πλοῦτος τῆς πίστεως, γι' αὐτὸ καὶ συγκατέβη καὶ ταπεινώθηκε ὁ Κύριος καὶ εἶπε πὼς ἐπιθυμεῖ νὰ πάει στὸ σπίτι του νὰ δεῖ κι ἀπὸ κοντὰ τὸν ἄρρωστο δοῦλο.

Ἡ δύναμη τῆς πίστεως

Ὁ πιστὸς χριστιανὸς εἶναι βέβαιος πὼς καὶ τὸ μεγαλύτερο ἐμπόδιο στὸν πνευματικὸ του ἀγῶνα θὰ ἐξαφανισθεῖ, ἐφ' ὅσον ἔχει σύμμαχο τὸ Θεό. Ὁ πιστὸς χριστιανὸς δὲν εἶναι εὐκόλοπιστος, ἀλλ' οὔτε καὶ ἄπιστος. Εἶναι πιστός. Ἡ πίστη, ἡ ἀγάπη καὶ οἱ λοιπὲς ἀρετὲς εἶναι βιώματα ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα ἀπὸ τὰ θαύματα. Ἡ πίστη δὲν εἶναι πολυπραγμοσύνη. Ὁ ἴδιος ὁ Λυτρωτὴς Κύριος μᾶς διαβεβαίωσε «ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν» (Ματθ. 17,20). Ἡ πίστη καὶ βουνὰ μετακινεῖ ἀκόμη καὶ μπροστά της ἐξαφανίζονται ὅλα τὰ ἐμπόδια. Ὁ πιστὸς δὲν εἶναι ἀπλῶς πιστός, ἀλλὰ βεβαιόπιστος, δηλ. ἔχει ἀκλόνητη ἐμπιστοσύνη στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τὴν πορεία τῆς ζωῆς του. Ὅλα τὰ ἀναθέτει σ' Αὐτόν. Τὸ δικό μας χρέος εἶναι νὰ ἔχουμε πίστη ζωντανή, χωρὶς ἀμφιβολίες, γεμάτη ἀπὸ βεβαιότητα γιὰ τὸ Θεὸ καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς δὲν θὰ μᾶς ἐγκαταλείψει ποτὲ σ' ὅλα τὰ συμβάντα τῆς ζωῆς μας.

Πηγή: agiazoni.gr